

ת"פ 48100/12/15 - מדינת ישראל נגד חנוך עודד

11 מאי 2017

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48100-12-15 מדינת ישראל נ' עודד
מספר פל"א 318620/2014
לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
חנוך עודד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אשר פרי

ב"כ הנאשם עו"ד דינה בן מנחם

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המזכירות תנפיק לנאשם שובר תשלום לפיצוי המתלוננת עדת תביעה 1 בסך 2,000 ₪ וזאת על מנת שיוכל לשלמו כבר עכשיו.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין.
2. מהכרעת הדין עולה כי הנאשם בעט במראה השמאלית ברכבה של המתלוננת ושבר אותה וזאת על רקע שימוש בדרך.

טיעוני הצדדים בתמצית

3. ב"כ המאשימה התייחס לנסיבותיו של האירוע, במהלכו התנהג הנאשם בבריונות ולהרשעותיו הקודמות של הנאשם לרבות הרשעתו בעבירה על סעיף 413 ה' משנת 2007, בגין עבירה שבוצעה בשנת 2005. לטענת ב"כ המאשימה נע מתחם הענישה בגין העבירה בה הורשע הנאשם בין הטלת 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר לתקופה של ששה חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של ארבעה חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי הולם למתלוננת, אשר לדבריו קיבלה הצעת מחיר בסך של 3,450 ₪, לתיקון המראה. (ב"כ המאשימה לא הציג מסמך המאשר את טענתו)
4. ב"כ הנאשם טענה כי על פי הנחיית פרקליט המדינה לא היה מקום לייחס לנאשם, מלכתחילה ביצוע עבירה על סעיף 413ה' לחוק העונשין, אלא עבירה על סעיף 452 לחוק. עוד טענה כי מעשיו של הנאשם בוצעו לאחר שהמתלוננת בחרה להתעמת עם אופנוען אחר שנסע בדרך, וכי מעשיו של הנאשם בוצעו נוכח התגרותה של המתלוננת. ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד, ופיצוי למתלוננת.

דין והכרעה

5. לאחר שהורשע הנאשם ובמסגרת הטיעונים לעונש, טענה ב"כ כוחו של הנאשם כי לא היה על המאשימה לייחס לנאשם עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין וכי היה מקום להסתפק בהוראת החוק הקבועה בסעיף 452 לחוק. בפסקה 11 לפסק דינו בע"פ 42054-08-13 קבע ביהמ"ש המחוזי בת"א כי **"כללית באשר לבחירה בהוראת החיקוק: איננו מחדשים מאום אם אנו אומרים, כי הבחירה בהוראת חיקוק היא חלק מהפרוגטיבה של התביעה במילוי תפקידה בהגשת כתבי האישום"**. בפסקה 15 לפסק דינו הוסיף ביהמ"ש המחוזי ואמר כי **"באשר לסטייה מהנחיית פרקליט המדינה: מקובלת עלינו לחלוטין תשובתה של באת-כוח המדינה בדיון בפנינו, כמו גם בהודעת הערעור הכתובה. הנחיית פרקליט המדינה איננה מחייבת"**. (ראו לענין זה החלטתו של כב' השופט שוהם ברע"פ 6800/13) בעניינו הורשע הנאשם בפגיעה במזיד ברכבה של המתלוננת ואין מקום בשלב הטיעונים לעונש לטעון כנגד ההרשעה.

מתחם העונש ההולם

1. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.
2. הערכים החברתיים המונחים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם הם שמירה על קניינה של המתלוננת, על כבודה ועל ביטחונם של המשתמשים בדרך.
3. עצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית. בהתחשב בנזק שנגרם למראה ובתחושת הבהלה הקשה שנגרמה למתלוננת, כפי שעלה מעדותה.
4. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שהנאשם נהג באופן כוחני כלפי המתלוננת, לאחר שקודם לכן, הפנתה כלפיו "אצבע משולשת".
5. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות, המתבצעות על רקע שימוש בדרך, לרבות עבירות של גרם נזק לרכב מגוון עונשים החל מהטלת עונש מאסר מותנה, דרך ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד להטלת עונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה.
6. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ובהיות ביצוע העבירה על רקע שימוש בדרך; ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין הטלת עונש מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים

7. בקביעת עונשו של הנאשם לקחתי בגדר שיקולי את הצורך בהרתעתו של הנאשם ובהרתעת הרבים מפני אלימות על רקע שימוש בדרך (ראו לעניין זה את דבריו של ביהמ"ש המחוזי בע"פ 39103-12-14 מויסקו נ' מדינת ישראל "לצערנו, אין יום דיונים שבו לא מובא בפנינו תיק של אלימות על רקע שימוש בדרך. מדובר בנגע שמקיף את החברה הישראלית על כל פלחיה, ונראה כי בתי המשפט כמו גם גופים נוספים אינם מצליחים להילחם בנגע זה. וכן את דבריו לפיהם "האמירה הנורמטיבית היא, כי אלימות על רקע של שימוש בדרך, במיוחד אלימות קשה וחמורה, לא תיתקל ביחס סלחני של בתי המשפט.") וכן את עברו הפלילי של הנאשם.
8. ב"כ הנאשם צירפה לסיכומיה פסיקה, אשר ברובה התייחסה לנאשמים שהודו במיוחס להם. הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום. כפירה באשמה וניהול משפט על-ידי הנאשם, אכן אינם נזקפים לחובתו. עם זאת, לא ניתן להקל עם הנאשם כפי שניתן להקל עם מי שנטל אחריות, חסך במשאבים ציבוריים ועשה מאמץ לחזור למוטב (ראו: סעיף 40א(4) עד (6) לחוק העונשין).

היום בטרם הקראת גזר הדין, הביע הנאשם נכונות לפצות את המתלוננת, נתון אותו אקח בגדר שיקוליי לקולא וחרף האמור לעיל אגזור את דינו של הנאשם בהתאם לרף התחתון של המתחם.

9. לאור כל האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 413 יב לחוק העונשין אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנתיים. **מובהר בזאת לנאשם כי על פי פקודת התעבורה מביאות עבירות שמנויות בתוספת להפעלת התנאי.**

ב. **3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות אלימות הן כלפי הגוף והן כלפי רכוש.**

ג. **קנס בסך של 1,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 20/6/17.**

ד. **פיצוי בסך של 5,000 ₪ אשר ישולם למתלוננת ע.ת 1 על פי פרטים שיימסרו למזכירות על ידי המאשימה. נכון להיום שולמו 2,000 ₪ כך שנוותר סך של 3,000 ₪ הפיצוי ישולם ב- שלושה תשלומים שווים ורציפים על סך 1,000 ₪ התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 3/9/17 ובכל 3 לחודש שלאחריו.**

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת